

Ostatnie dni kwietnia załączają się w cyklu kulturalnym Lublina ważną i interesującą imprezą: ogólnopolskim festiwalem teatrów studentkich — Konfrontacje Młodego Teatru. Rozmawiamy o festiwalu z jego dyrektorem, mgr TADEUSZEM ZIELNIEWICZEM:

Konfrontacje Młodego Teatru

„Nie tylko wyczyn artystyczny”

● Jaki jest zasieg i rangę imprezy?

Bieżący rok jest rokiem kultury studenckiej, rokiem VI Festiwalu Kultury Studentów PRL. Nasza impreza — Konfrontacje Młodego Teatru — stanowi finał wszystkich imprez teatralnych, odbywających się w ciągu całego roku w środowisku studentkim. Wybrane na niej dwa lub trzy przedstawienia zostaną zaprezentowane podczas finatu VI Festiwalu w Poznaniu.

Bardzo zależy nam na tym, aby studencki ruch kulturalny, w tym takie działalność teatru, nie była tylko wartość lokalna, by nie ograniczała się tylko do swojego środowiska. Teatr studencki musi spełniać funkcje wychowawcze skierowane do wewnętrznej grupy teatralnej, gdzie na zasadzie koleżeńskiej, towarzyskiej, ludzie wzajemnie na siebie oddziałują, kształtuje swoje poglądy. Ważne jest też funkcja wychowawcza w środowisku, oddziaływanie na pościgłe wodyzuty, uczelnię, społeczeństwo miasta, kontakt z widzem, który przychodzi znowociskiem. Poza tym teatr studencki pełni funkcje kulturotwórcze, może i powinien kształcić nowe postawy, zachowania, sposób bycia. I to jest ta funkcja społeczno-działalności artystycznej, na której bardzo zależy.

● W jakim stopniu Konfrontacje Młodego Teatru są kontynuacją „Studenckich Wiosen Teatralnych”, które kilka lat temu „marły śmiercią naturalną”?

— „Wiosna” była przez wiele lat ważnym elementem życia kulturalnego nie tylko środowiska studenckiego ale i kraju. Przedsięwzięcie upadło, bo „Gong”, który był jego głównym organizatorem wraz z odsiedzim Andrzejem Różninem, woli przestało istnieć. W czasie dwuletniej przerwy środowisko nalegało jednak, żeby tego typu impreza miała miejsce w Lublinie.

W listopadzie 1976 r. odbyły się Konfrontacje Młodego Teatru, jako trzecia, obok „wiedźmujących” Spotkań Teatru Debiutujących „Start”, Łódzkich Spotkań Teatralnych, ogólnopolska impreza teatralna o ruchu studenckiego.

● Jaka jest formula waszego festiwalu?

— Przegląd najciekawszych spektakli roku. Przegląd oczywiście konkursowy, ale już sam przyjazd do Lublina i udział w Konfrontacjach jest pełnym wydarzeniem. Złożono nam ponad 30 przedstawień, teatrów z całego kraju, obejmujących wszystkie i z tego raku kwalifikowalne do konkursu 12 teatrów z 7 środowisk. Są to, naszym zdaniem, najciekawsze propozycje. I nie jest najistotniejsze, które z tych przedstawień uzyska milion znowocisku roku. Sam udział w festiwalu oznacza ustanowienie teatru w grupie najciekawszych pod względem ideowym i artystycznym.

Teatru, które występują odzierszczenia szeroka panoramę teatru studenckiego. Rozszarpy od grup dla których muzyczne jest wyjście od materiału

literackiego (np. poznański Teatr Jan, wrocławski Teatr „a...”) po teatry, które bazują na improvisacji, poszukiwaniach własnego tekstu (np. Teatr Osmego Dnia z Poznania, Warszawska Grupa Teatralna), gdzie akt kreacji zbiorowej jest bardzo silny. Znajduje się też w przeglądzie teatry, które szukają swojego oddziaływania poza salą teatralną np. na ulicy, „metoda teatru ulicznego, jarmarcznego (Akademii Ruchu). Będzie też spektakl dla dzieci (Grupa Rekro z Warszawy), będą kabaret.

● A reprezentanci środowiska lubelskiego?

— W konkursie weźmie udział „Scena Plastyczna” Leszka Majdka. Poza tym środowisko lubelskie przed wszyskim tworzy blok imprez towarzyszących. Zalety nam na pokazaniu przy tej okazji wszystkiego co dzieje się w Lublinie w tej dziedzinie, a dzieje się sporo — mamy jedno z najwyższych środowisk kultury teatralnej w Polsce.

● Od jak dawna przygotowujecie się do imprezy i aby wszyscy jest jak dopracowane?

— Przygotowanie trwało praktycznie cały rok. Jeździmy po Polsce, oglądamy przedstawienia, a sama robota organizacyjna zaczyna się na kilka miesięcy przed festiwalem. Bo trzeba przecież przyjąć ponad 400-osobową grupę gości, trzeba im zorganizować sale teatralne uwzględniając odrębne wymogi każdego przedstawienia, trzeba zgromadzić masę sprzętu itd. itd. Właściwie festiwal zorganizowany jest silami społecznymi. Etytowych pracowników mamy zaledwie kilku, a „o przededdniu festiwalu współpracuje z nami około 70 osób. Festiwal bardzo zobowiązany ludziom, którzy nam pomagają, oddając do dyspozycji festiwalu swoje siedle w szkołach, klubach, domach kultury, pożyczając sprzęt. Bez tej bezinteresownej pomocy byłoby dużo trudniej.

● Plany i perspektywy na przyszłość?

— W przyszłości będziemy się starali, aby Konfrontacje Młodego Teatru odbywały się raczej pod koniec roku — tym razem wyjątkowo z powodu VI Festiwalu impreza odbędzie się na wiosnę.

Festiwal o takiej formule jak dotychczas jest imprezą dosyć tradycyjną. Zdajemy sobie sprawę, że trzeba będzie przewartościować dotychczasową formułę festiwalu, poszerzyć zadania, które festiwal sobie stawia, ciągle mając na celu dążenie do tego, aby działalność teatru studenckiego stała się odbieraną w całym społeczeństwie aktem społecznym i artystycznym.

Bożen. M. GNOT